

[Norlev.]

Nord for København, saa meget let kunde komme over til Sverige, hvis det skulde ske, at Tyskerne kom her, som de gjorde det i 1940. Det glippede imidlertid. Han blev i September 1940 anholdt af Gestapo, og det viste sig, at de vidste Besked med, at han i 1933 havde været med til at udgive en illegal Avis i Tyskland og at samle Penge ind til Kvinder og Børn, hvis Mænd og Fædre var i Koncentrationslejr, og da Nazisterne ansaa dette for Højforræderi, idømtes han 4 Aars Tugthus, som han blev sendt til Tyskland for at afsone. Han blev færdig dermed i September 1944, men blev derefter øjeblikkelig puttet i en Koncentrationslejr og er endnu ikke kommet tilbage til sit Hjem. Det lykkedes hans Hustru, skønt hun er tyskfødt — hun var kommet her i 1937 —, ved Hjælp af falske Papirer og ved Venners Hjælp at blive her. Han havde faaet Tid til inden Krigen at skabe dem et smukt lille Hjem. Jeg ved, hvordan hun har gaaet og lidt under den Usikkerhed, som hun naturligvis maatte føle i Krigens Aar, og jeg er ganske sikker paa, at saadan som dette Lovforslag er affattet, vil det forøge hendes Lidelser, idet hun uvilkaarligt vil tænke: ja, hvad skal der forstaas ved et tarveligt Hjem, og skal mit Hjem nu ribbes for de Værdier, som min Mand og jeg majsommeligt har skabt? — Jeg ved, at der er mange, der vil tænke saadan.

Blandt de statsløse, hvoraf vi jo har en Del, er der dog næppe mange Nazister. Det kan ogsaa være, at vi har nogle — næppe mange — Tyskere, som har været her i adskillige Aar, og som føler sig mere danske end tyske. Alle disse Mennesker vil, hvis Lovforslaget vedtages i den foreliggende Form, føle sig, som om de var om Bord paa et Skib, der har faaet Maskinskade og driver for Vind og Vove i Stormen: Hvor gaar det hen? Mod Redning eller Undergang?

Det er let at forstaa, at selv om det Nævn, der er omtalt i § 5, arbejder flinkt, vil det tage meget lang Tid, før alle Sager er behandlet, og derfor kan disse Mennesker komme til at leve længe i Uvished. Det forekommer mig, at Lovforslaget, hvis det skal beholde den Form, som det nu har, er en aabenlys Krænkelse af den Asylret, som vi dog ogsaa her i Danmark har holdt i Hævd lige siden Enevældens Dage fra det 17. Aarhundrede. Og de Mennesker vil faa den Følelse, at nu vil ogsaa Danskerne begynde paa at flaa dem og spolere Tilværelsen for dem. Det forekommer mig, at Lovforslaget maa kunne faa en saadan Affattelse, at disse Mennesker ikke føler sig utrygge, og at vi

kan hævde den Asylret, som jeg mener det er vigtigt for os som en Kulturnation at staa Vagt om.

I Lovforslaget er optrykt nogle Bestemmelser fra Paris-Konferencen, hvori man bruger Udtrykket „Aktiver“. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorfor man saa i Lovforslaget har brugt Ordet „Løsøre“, for Løsøre regnes dog i Regelen ikke for Aktiver. Hvis vi skal beholde Udtrykket i Nr. 2 i § 3, 1ste Stykke, forekommer det mig, at det maatte kunne formuleres omtrent saaledes: „Løsøre, dog kun for saa vidt dette med Føje kan antages at kunne omsættes til Aktiver i Erhvervsøjemed“. Det kunde jo tænkes, at Tyskere havde anbragt Formuer i Smykker og andre Ting, som kan realiseres og omsættes i andre Aktiver. Men, som sagt, Bestemmelsen maa kunne ændres, hvis den altsaa skal bibeholdes, og med den Ændring vil de Mennesker, jeg her har talt om, føle sig mere trygge, for saa behøver det i § 5 omtalte Nævn ikke at beskæftige sig med alle Sager, som vedrører disse Mennesker, men kun med de Sager, hvor der er Tvivl med Hensyn til, om Løsøre ogsaa kan rumme Begrebet Aktiver. Saa vil Usikkerheden ikke være lovfæstet; Fritagelse for disse Mennesker vilde være Regelen, Beslaglæggelse Undtagelsen.

Saa er der blot et Spørgsmaal, jeg gerne vil have Lov at stille den højtærede Minister. Maaske er det overflødigt, men jeg tror, at der er en hel Del Mennesker, der vil være interesseret i at høre Ministerens Udtalelse derom. Det drejer sig om, hvorvidt de Fordringer, som Vogelgesang har i dansk Ejendom, dansk Jord i Sønderjylland, omfattes af § 3, Nr. 5 og 7. Saa vidt mig bekendt har Vogelgesang i hvert Fald camoufleret sig, som om der arbejdedes med schweizisk Kapital. Jeg tænker, at alle Danske vil være interesseret i, at dette Selskab netop gennem denne Lov kan faa, om jeg saa maa sige Dødsstødet, saa vil fremtidig kan undgaa den Slags Virksomhed, som Vogelgesang har udøvet i Sønderjylland, og derfor tror jeg, at det kunde have Betydning, at den højtærede Minister udtaler sig derom.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Maa jeg takke de ærede Ordførere for deres Udtalelser, der i det store og hele udtrykte en velvillig Stemning over for en dansk Lovgivning paa dette Omraade. De tre sidste Ordførere, hvis Udtalelser vel nok var de mest tilbageholdne, forstod jeg saaledes, at man vilde forbeholde sig sin Stilling til senere. Dertil er der intet